

§ 8.

Zakládá-li místní školní rada školy druhojazyčné stížnost na tom, že dítě není mocno vyučovacího jazyka školy, do níž bylo přijato, jest na požádání stěžující si místní školní rady zjištění okolnosti, zda dítě vyučovacího jazyka jest mocno či není, přezkoušeti způsobem v § 4. označeným a mimo to za přítomnosti zemského školního inspektora, jemuž to předseda zemské školní rady uloží, aneb, jeli ten zaneprázdněn, za přítomnosti okresního školního inspektora stejným způsobem k tomu ustanoveného. Zemskému školnímu inspektoru nebo jeho zástupci právě označenému připojiti jest v každém případě své vlastní dobrozdání k nálezu o znalosti vyučovacího jazyka, jež podati jest učitelským silám v § 4., odst. 1. označeným.

§ 9.

Správcům škol ukládá se co nejprísněji za povinnost, svědomitě šetřiti ustanovení § 2., 3., 4., 5., 6. a 8. tohoto nařízení, jinak by byli stíháni cestou disciplinární. Totéž platí také o učitelích v případě § 4., odst. 1. přibraných. Okresnímu školnímu inspektoru škole nadřízenému náleží bděti z moci úřední nad zachováváním uvedených ustanovení, a nebylo-li jich dbáno, navrhnouti u okresní školní rady opatření ve smyslu těchto ustanovení nutná, jakož i potřebné kroky proti správcům škol a učitelům, jichž se týče.

§ 10.

Narízení toho nabývá platnosti dnem 1. srpna 1907.

Marchet v. r